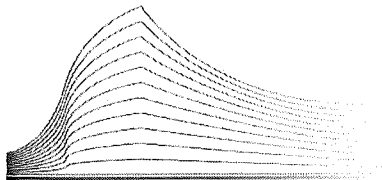

C

Kopie
Afgeleverd aan: mr. DEENE Joris
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

172894

Uitgifte

Repertoriumnummer 2026/1344
Datum van uitspraak 16 maart 2026
Rolnummer 2025/AR/1342

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

AUTEURSRECHTEN

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende bis kamer

COVER 01-00004764590-0001-0028-01-01-1

2025/AR/1342 - In de zaak van:

SCHULD Peter-Vincent, RRN 69.04.02-515.29,
wonende te Partida El Moco 43, 03340 ALBATERA (Spanje),
appellant,

tegen

UNIVERSITEIT GENT, ON 0248.015.142,
met zetel te 9000 GENT, Sint Pietersnieuwstraat 25,
geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. DEENE Joris, advocaat te 9052 ZWIJNAARDE, Bollebergen 2 A
bus 20

wijst het hof het volgend arrest:

1. RECHTSPLEGING IN HOGER BEROEP

- 1.1. Het hoger beroep bij verzoekschrift neergelegd op 7 augustus 2025 (en op 8 augustus 2025 ingeschreven ter griffie op de daartoe bestemde rol) werd ingesteld tegen het eindvonnis van 28 april 2025 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent met AR-nummer 24/1296/A.
- 1.2. Het hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen.
- 1.3. De procedure verliep op tegenspraak. Appellant en de advocaat van geïntimeerde werden gehoord op de openbare zitting van 16 februari 2026. Het hof nam kennis van de overtuigings- en procedurestukken.
- 1.4. De partijen worden hierna verkort als volgt aangeduid:
 - De Heer Peter-Vincent SCHULD: SCHULD
 - De UNIVERSITEIT GENT: UGENT

2. FEITEN EN VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

- 2.1. SCHULD werpt op dat hij erkend fotojournalist is, schrijvend journalist en hoofdredacteur van *www.FactsFound.news*, een online tijdschrift over Europese Zaken (cf. perskaarten stuk 79 Schuld zoals vermeld op de inventaris).

- 2.2. UGENT is een Vlaamse universiteit gevestigd in de stad Gent. UGENT bestaat uit 11 faculteiten, onderverdeeld in 80 vakgroepen, waaronder de vakgroep taalkunde. Aan de vakgroep taalkunde is het Steunpunt Diversiteit en Leren verbonden (voorheen genoemd Steunpunt Intercultureel Onderwijs - ICO).

UGENT zet uiteen dat het Steunpunt Diversiteit en Leren de zogenaamde CLIM-methodiek (Coöperatief Leren In Multiculturele groepen) heeft ontwikkeld, een werkvorm die elke leerling tot leren aanzet. Het Steunpunt Diversiteit en Leren staat in voor de ontwikkeling en praktijkproeven van de CLIM-methodiek en bracht een aantal CLIM-werkpakketten op de markt in samenwerking met Uitgeverij De Boeck (cf. stuk 1 UGent), waaronder:

- de CLIM-uitgave "Mag ik Spelen?" (uitgegeven in 2006) (stuk 2 UGent)
- de CLIM-uitgave "Verhuizen? Wat is dat?" (uitgegeven in 2007) (stuk 3 UGent).

Het Steunpunt stond in voor het tekstmateriaal en de kwaliteitsbewaking. Uitgeverij De Boeck stond in voor de foto's die ter illustratie konden gebruikt worden.

De beide werkpakketten verwijzen voor de foto's naar "*Persagentschap Peter-Vincent Schuld, Foto Belga, Ima Picturs Genk*".

In 2016 werd een digitale scan van alle CLIM-werkpakketten door het Steunpunt Diversiteit en Leren (kosteloos) online geplaatst op haar website.

SCHULD werpt op dat de mogelijkheid tot downloaden op heden niet meer beschikbaar is en dat de publicatie ook gratis ter beschikking werd gesteld via <https://issuu.com>.

Uitgeverij De Boeck werd opgeslorpt door BV De Boeck Services sinds 31 maart 2017, die werd opgeslorpt door NV De Boeck Education sinds 31 maart 2017 en die op haar beurt werd opgeslorpt door Uitgeverij Van In sinds 1 april 2017 (cf. KBO-gegevens, fusie(s) door overneming).

- 2.3. SCHULD stelt dat hij aan de rechtsvoorganger van Uitgeverij De Boeck (Uitgeverij De Sikkel) een aantal foto's heeft geleverd, bestemd voor publicaties in o.m. papieren werkboeken.

SCHULD verwijst naar facturen geadresseerd aan Uitgeverij De Boeck van 23 september 2006, 8 september 2006 en 29 juli 2007 (cf. stukken 1 tot 3 Schuld zoals vermeld op inventaris).

Tussen SCHULD en Uitgeverij De Boeck werd een dading gesloten met betrekking tot andere foto's die werden gepubliceerd in de papieren uitgaven (cf. stuk 4 Schuld zoals vermeld op inventaris).

- 2.4. SCHULD schreef UGENT aan per e-mail van 31 mei 2020 wegens 'auteursrechtfraude' (cf. stuk 68 Schuld zoals vermeld op inventaris) betreffende 12 foto's in "CLIM Mag ik spelen" en 6 foto's in "CLIM Mag ik verhuizen". SCHULD maakte aanspraak op een vergoeding van 78.750,00 euro.

UGENT reageerde per e-mail van 12 juni 2020 (cf. stuk 69 Schuld zoals vermeld op inventaris). De raadsman van UGENT betwistte de aanspraken bij schrijven van 8 juli 2020 (cf. stuk 72 Schuld zoals vermeld op inventaris).

SCHULD herhaalde zijn aanspraken per e-mail van 10 januari 2021 (cf. stuk 73 Schuld zoals vermeld op inventaris). De raadsman van UGENT betwistte de e-mail bij schrijven van 14 februari 2021 (cf. stuk 74 Schuld zoals vermeld op inventaris).

De raadsman van SCHULD stelde UGENT in gebreke bij schrijven van 21 februari 2024 om over te gaan tot betaling van een bedrag van 78.750,00 euro (cf. stuk 75 Schuld zoals vermeld op inventaris). De raadsman van UGENT betwistte de aanspraken.

- 2.5. Bij exploit van 13 mei 2024 ging SCHULD over tot dagvaarding van de UGENT teneinde de vordering strekkende tot bescherming van zijn auteursrecht gegrond te verklaren en de UGENT wegens inbreuken op dit auteursrecht te veroordelen tot betaling van een vergoeding van de door SCHULD geleden materiële schade bestaande uit de gedeerde licentievergoedingen gelijk aan 84.350,00 euro en een morele schadevergoeding ex aequo et bono begroot op 10.000,00 euro.
- 2.6. UGENT wierp de exceptie van borgstelling op.

Bij tussenvonnissen van 9 september 2024 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent werd geoordeeld:

"Verklaart de door de UNIVERSITEIT GENT opgeworpen exceptie van borgstelling ontvankelijk en toelaatbaar, maar ongegrond.

Verwijst de zaak, met het oog op rechterlijke instaatstelling conform artikel 747, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek, naar de behandelingsrol (wachtrol) van deze kamer.

De beslissing over de gerechtskosten wordt aangehouden."

- 2.7. UGENT vorderde de nietigheid van de inleidende dagvaarding. Ondergeschikt verzocht zij de vordering af te wijzen als ongegrond.

- 2.8. Bij het eindvonnis van 28 april 2025 oordeelde de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent als volgt:

“Gelet op het tussenvonnis van deze rechtbank, afdeling en kamer van 9 september 2024, en thans verder oordelend,

*Verklaart de huidige vordering van de heer Peter-Vincent SCHULD tegen de UNIVERSITEIT GENT ontvankelijk en toelaatbaar, maar wijst deze vordering af als (integraal) **ongegrond**.*

Veroordeelt zowel de heer Peter-Vincent SCHULD tot vier vijfde als de UNIVERSITEIT GENT tot één vijfde van de gerechtskosten, en stelt die kosten vast als volgt:

-aan de zijde van de heer Peter-Vincent SCHULD:

**kosten van dagvaarding (inclusief 24,00 euro als bijdrage aan het Fonds voor Tweedelijns Juridische Bijstand): 340,28 euro.*

-aan de zijde van de UNIVERSITEIT GENT:

**rechtsplegingsvergoeding: 4.709,30 euro*

-ten bate van de BELGISCHE STAAT (FOD FINANCIËN):

**rolrecht: 165,00 euro”.*

3. VORDERINGEN EN STANDPUNTEN VAN PARTIJEN IN HOGER BEROEP

- 3.1. Voor een uiteenzetting van de grieven, het voorwerp van de eisen en de argumentatie van partijen verwijst het hof naar de procedurestukken in hoger beroep.

- 3.2. SCHULD vordert in het beschikkend gedeelte van zijn beroepsakte (letterlijke weergave):

“Het beroep van appellant toelaatbaar en gegrond te verklaren

Dienvolgens het vonnis van de Rechtbank van Eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent dd. 28 april 2025 te vernietigen in zoverre de eerste rechter geoordeeld heeft dat de oorspronkelijke vordering van appellant ongegrond was.

Dienvolgens opnieuw rechtdoende de oorspronkelijke vordering van appellant tot veroordeling van geïntimeerde tot betaling van een bedrag van 94.350,00 Eur uit hoofde van materiële en morele schadevergoeding gegrond te verklaren.

Tot slot geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van het geding aan de zijde van appellant begroot op:

Dagvaardingskosten: 340,28 €

Advocaatskosten : 25.000 € provisioneel

Ondergeschikt :

*Verhoogde Rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 10.000 €
Rechtsplegingsvergoeding beroep : 10.000 €”.*

- 3.3. SCHULD vordert in het beschikkend gedeelte van zijn syntheseconclusie (letterlijke weergave):

“Eiser herneemt zijn vordering zoals in het verzoekschrift is neergelegd verzoekt het Hof eerbiedig tot het toekennen van zijn vordering en geïntimeerde hiertoe te veroordelen plus de vermeerdering met de griffierechten, de kosten van de gerechtsdeurwaarder, de wettelijke rente plus de werkelijk gemaakte proceskosten overeenkomstig art. 14 EU handhavingsrichtlijn 2004/48, voor recht verklaard door het HvJEU.”.

- 3.4. UGENT vordert in het beschikkend gedeelte van haar syntheseconclusie (letterlijke weergave):

“

- *Het hoger beroep van de heer Peter-Vincent Schuld als onontvankelijk minstens ongegrond af te wijzen*
- *Het incidenteel hoger beroep van de Universiteit Gent als gegrond te verklaren*
- *Dienvolgens het eerste vonnis teniet te doen en opnieuw rechtwijzend de vordering van de heer Peter-Vincent Schuld als ongegrond af te wijzen, en*
- *De heer Peter-Vincent Schuld te veroordelen tot de gerechtskosten aan de zijde van de Universiteit Gent begroot op 15.697,67 euro (eerste aanleg) en 15.697,67 (hoger beroep)”.*

4. BEOORDELING

4.1. De toelaatbaarheid van het hoofd- en incidenteel beroep

- 4.1.1. Een exploit van betekening aan SCHULD ligt niet voor. Er wordt ook niet voorgehouden dat een betekening verricht werd. Het hoofdberoep is tijdig en regelmatig naar vorm, wat trouwens niet betwist wordt.

De UGENT voert geen middelen van ontoelaatbaarheid van het hoger beroep aan. Ook het hof stelt geen ambtshalve op te werpen middelen van ontoelaatbaarheid van het hoger beroep vast.

Het hoofdberoep is bijgevolg toelaatbaar.

4.1.2. In toepassing van artikel 1054 van het Gerechtelijk Wetboek is ook het incidenteel beroep toelaatbaar.

4.2. Verzoek tot wering van de conclusie/stuk die namens SCHULD werden neergelegd

4.2.1. SCHULD ging op 8 december 2025 over tot neerlegging van een conclusie in e-deposit, alsook tot neerlegging van twee stukken en een 'verzoek tot toelating verlate conclusie'.

UGENT vordert de wering uit de debatten van deze conclusie en stukken daar deze niet aan haar werden overgemaakt en haar nog steeds onbekend zijn.

4.2.2. Op 15 oktober 2025 werden met toepassing van artikel 747 §2 Ger.W. conclusietermijnen bepaald.

Conform deze kalender diende SCHULD uiterlijk op 6 december 2025 conclusies neer te leggen. Gezien dit een zaterdag was, werd deze termijn verlengd tot maandag 8 december 2025 (cf. art. 53 Ger.W.). De conclusie die namens SCHULD werd neergelegd, werd tijdig ter griffie neergelegd.

Art. 747, § 4 Ger.W. bepaalt dat, onverminderd de toepassing van de in artikel 748, §§ 1 en 2, bedoelde uitzonderingen of van de mogelijkheid van de partijen om in onderlinge overeenstemming van het overeengekomen of door de rechter bepaalde tijdsverloop af te wijken, de conclusies die *na het verstrijken van de termijnen* ter griffie worden neergelegd **of aan de tegenpartij gezonden**, ambtshalve uit de debatten worden geweerd.

De conclusies moeten tevens tijdig aan de tegenpartij worden toegezonden, wat concreet betekent dat het volstaat de conclusies te verzenden (Cass. 12 februari 2016, *J.L.M.B.* 2016, afl. 33, 1558; Cass. 20 december 2001, *R.W.* 2003-04, 316). De effectieve ontvangst door de tegenpartij is niet doorslaggevend. Wanneer de conclusies binnen de daartoe voorziene termijn ter griffie worden neergelegd, kunnen ze slechts uit de debatten worden geweerd als zij niet of na het verstrijken van die termijn aan de tegenpartij werden gezonden (Cass. 28 mei 2015, *Arr.Cass.* 2015, afl. 5, 1411).

SCHULD heeft de conclusies tijdig neergelegd via e-deposit maar zij werden niet overgemaakt aan UGENT.

Conform art. 747, §4 Ger.W. dient het hof deze conclusies uit de debatten te weren.

- 4.2.3. Art.740 Ger.W. bepaalt dat alle memories, nota's of stukken die niet ten laatste tegelijk met de conclusies of, bij toepassing van artikel 735, vóór de sluiting der debatten zijn overgelegd, ambtshalve uit de debatten worden geweerd.

Gezien de conclusies niet aan UGENT werd overgemaakt, werden ook de via e-deposit neergelegde stukken niet overgemaakt. Minstens ligt geen bewijs voor dat deze stukken wel tijdig werden overgemaakt.

- 4.2.4. De conclusie die namens SCHULD op 8 december 2025 werd neergelegd en het nieuw stuk worden geweerd uit de debatten.

Voor de beoordeling van huidige zaak neemt het hof namens SCHULD de beroepsakte in aanmerking en de stukken die op de inventaris werden vermeld zoals gehecht aan de beroepsakte.

De stukken werden namens SCHULD niet neergelegd via e-deposit. Het hof heeft ter zitting aan SCHULD verzocht om zijn stukkenbundel conform de inventaris zoals vermeld in de beroepsakte neer te leggen. SCHULD deelde mee dat hij niet beschikte over de afgedrukte stukken om neer te leggen op de zitting, dat hij deze evenmin kon neerleggen via e-deposit en dat hij slechts bepaalde stukken op zijn computer had staan. Het hof heeft aan SCHULD toegelaten om een telefoontje te plegen teneinde alsnog te kunnen overgaan tot neerlegging van de stukken. Er werden uiteindelijk geen stukken neergelegd.

4.3. Vonnis a quo en standpunten van partijen

- 4.3.1. Kort samengevat stelde de eerste rechter het volgende vast:

- De exceptie van nietigheid van de inleidende dagvaarding werd niet voorgedragen vóór enig ander (verweer)middel en is, voor zover al reëel bestaande, gedekt. De exceptie kan sowieso onmogelijk slagen.
- SCHULD heeft de juiste hoedanigheid en belang om de vordering in te stellen. De vordering is ontvankelijk.
- De (online)publicatie op zich van de CLIM-handleidingen met als titel “*Mag ik spelen?*” en “*Verhuizen wat is dat?*” in hun geheel, m.a.w. inclusief de daarin vervatte 12 resp. 6 foto’s (van SCHULD en van derden) op de website www.diversiteitenleren.be wordt op zich niet betwist.
- In zoverre de betreffende publicaties ook langs andere onlinekanalen dan op de website www.diversiteitenleren.be raadpleegbaar waren/zijn, kan dit niet aan de UGENT worden verweten.
- De vordering is niet verjaard.
- Het is niet uitgesloten dat sommige van de foto’s kunnen worden beschouwd als zijnde *oorspronkelijk*, m.a.w. *origineel*. Voor andere van deze foto’s lijkt dit

niet het geval te zijn of is dit voor discussie vatbaar. Alle foto's werden gemaakt door SCHULD.

- Ook de ingeroepen *uitzonderingsbepalingen* inzake het auteursrecht kunnen geen soelaas bieden.
- Het wettelijk vermoeden geldt dat het auteursrecht van de CLIM-handleidingen met als titel "*Mag ik spelen?*" en "*Verhuizen wat is dat?*" in hun geheel genomen, m.a.w. inclusief de daarin vervatte 12 resp. 6 foto's (van SCHULD en van derden), (minstens) sinds het tijdstip van de oorspronkelijke (papieren) uitgaven uit 2007 (en dus ook in de jaren 2016 tot en met 2020) niet langer in handen van deze laatste(n) maar wel degelijk in handen van de betrokken uitgever, Uitgeverij De Boeck, was. SCHULD levert niet het tegenbewijs.
- Het verweermiddel van de UGENT omtrent rechtsmisbruik heeft elke zin verloren.

4.3.2. SCHULD werpt samengevat als grieven op:

- Er is geen sprake van een overdracht van auteursrechten aan Uitgeverij De Boeck: er werd geen schriftelijke overeenkomst gesloten, in drie facturen werden éénmalige reproductierechten toegekend en er werd een dading gesloten tussen SCHULD en Uitgeverij De Boeck wegens inbreuken op zijn auteursrecht i.v.m. andere foto's.
- UGENT heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op het auteursrecht: journalistiek beeldmateriaal geniet auteursrecht.

4.3.3. UGENT tekent incidenteel beroep aan tegen de navolgende beslissingen van de eerste rechter:

- De vordering werd ten onrechte ontvankelijk verklaard gezien er sprake is van afstand van recht en/of rechtsverwerking.
- De eerste rechter ging er ten onrechte van uit dat alle 18 foto's door SCHULD zijn gemaakt gezien de voorgelegde metadata niets bewijzen en onbruikbaar zijn in het kader van de bewijslast.
- De eerste rechter oordeelde ten onrechte dat een eerste groep van foto's voldoende origineel zijn en dat een derde groep van foto's dit eventueel ook kunnen zijn, zonder dat dit wordt verduidelijkt en gezien geen enkele van deze foto's aan de originaliteitsvoorwaarde voldoet.
- De eerste rechter heeft niet geantwoord op het middel van UGENT:
 - o dat UGENT de litigieuze openbaarmakingshandeling heeft gesteld zonder winst oogmerk zodat er geen sprake is van een publieke mededelingshandeling (cf. rechtspraak Hof van Justitie)

- dat SCHULD niet aantoonde dat hij over de toestemming beschikt van 13 geportretteerden, zodat er geen inbreuk op auteursrechten kan verweten worden
- dat er sprake is van rechtsmisbruik.
- De eerste rechter heeft ten onrechte geoordeeld dat UGENT zich niet kan beroepen op art.XI.191/1 WER.
- De eerste rechter heeft ten onrechte geoordeeld dat UGENT zich niet kan beroepen op art. XI.192/2, §1 WER.

4.4. Gegrondeid van het hoofd- en incidenteel beroep

A. BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID VAN DE OORSPRONKELIJKE VORDERING

1. Afstand van recht en/of rechtsverwerking

- 4.4.1. UGENT vordert om de initiële eis van SCHULD af te wijzen als ontoelaatbaar gezien er sprake is van afstand van recht en/of rechtsverwerking.
- 4.4.2. SCHULD heeft geen afstand gedaan van zijn recht om de vordering in te stellen en heeft dit ook niet ‘verwerkt’.

Er bestaat geen algemeen rechtsbeginsel waarbij het subjectief recht vervalt of niet meer kan worden ingeroepen wanneer de titularis ervan een met zijn recht objectief onverenigbare houding heeft aangenomen door het wettig vertrouwen van zijn debiteur te misleiden (Cass. 17 oktober 2008, *TBBR* 2011, afl. 3, 139). Door het niet onmiddellijk uitoefenen van een recht of door een houding aan te nemen als zou hij het niet uitoefenen of verder uitoefenen, verliest de schuldeiser zijn recht niet, tenzij er sprake is van afstand van recht, verjaring, rechtsmisbruik of indien de wet uitzonderingen bepaalt.

De figuur van de rechtsverwerking wordt door het Hof van Cassatie niet als algemeen rechtsbeginsel aanvaard (Cass. 6 november 1997, *Arr. Cas.* 1997, 109; Cass. 20 februari 1992, *Arr. Cass.* 1991-1992, 583), maar wordt geabsorbeerd door de leer van het rechtsmisbruik en de goede trouw, hetgeen impliceert dat aan de titularis van een recht die een gedrag heeft aangenomen dat objectief onverenigbaar is met de uitoefening van dit recht en aldus het rechtmatig vertrouwen gewekt heeft dit recht niet meer te zullen uitoefenen, de uitoefening van het bewuste recht slechts kan ontzegd worden indien deze uitoefening kennelijk de grenzen van een normale uitoefening door een voorzichtig persoon te buiten gaat (J. VAN DE VOORDE, “Rechtsverwerking (nieuw recht)”, in *Bestendig Handboek Verbintenissenrecht*, Wolters Kluwer Belgium, Mechelen, losbl., afl. 36 (juni 2023), V.3 – 42 ; W. VAN GERVEN en A. VAN OEVELEN, *Verbintenissenrecht*, Acco, Leuven, 2021, p. 650; R.

KRUIHOF, H. BOCKEN, F. DELY en B. DE TEMMERMAN, "Verbintenissenrecht. Overzicht van rechtspraak (1981-1992)", *TPR* 1994, p. 478).

Art. 1.12 NBW bepaalt: "*Afstand van recht wordt niet vermoed. Hij kan slechts worden afgeleid uit feiten of handelingen die voor geen andere uitleg vatbaar zijn*".

Algemeen geldt dat er geen algemeen rechtsbeginsel is volgens hetwelk de titularis van een subjectief recht dit recht kan verliezen, omwille van gedragingen, welk niet te verenigen zijn met de verdere uitoefening van dat recht (vergl. Cass. 20 februari 1992, *Arr.Cass.* 1991-92, 583). Afstand van recht wordt niet vermoed, moet strikt geïnterpreteerd worden en kan slechts worden afgeleid uit feiten die voor geen andere uitlegging vatbaar zijn. De feitenrechter stelt onaantastbaar de feiten vast waaruit hij de afstand van recht afleidt (Cass. 9 januari 2023, *T.Not.* 2023, afl. 5, 358; Cass. 17 oktober 2014, *Arr.Cass.* 2014, afl. 10, 2280; Cass. 24 juni 2013, *Arr.Cass.* 2013, nr. 393; Cass. 17 november 2005, *NJW* 2006, afl. 142, 409).

- 4.4.3. UGENT slaagt niet in haar bewijslast omtrent een ondubbelzinnige intentie tot afstand van recht in hoofde van SCHULD.

Het loutere stilzitten of tijdsverloop gedurende een periode van drie jaar volstaat niet om hieruit een rechtmatig vertrouwen af te leiden dat SCHULD zijn rechten niet meer zou uitoefenen. Behoudens het stilzwijgen zijn er geen andere met elkaar overeenstemmende feiten en handelingen die voor geen andere interpretatie vatbaar zijn en waaruit met zekerheid kan worden afgeleid dat SCHULD aan zijn recht heeft verzaakt.

UGENT toont evenmin aan dat er sprake is van rechtsmisbruik door drie jaar na de eerste ingebrekestelling over te gaan tot dagvaarding. Hierdoor oefent SCHULD dit recht niet uit op een wijze die kennelijk de grenzen van een normale uitoefening door een voorzichtig persoon te buiten gaat. Er ligt geen enkel bewijs voor dat SCHULD zijn recht uitoefent louter om UGENT schade te berokkenen.

Uit het stilzitten kan evenmin een aanvaarding worden afgeleid dat SCHULD akkoord was met het standpunt van UGENT ter betwisting van de ingebrekestelling.

Het incidenteel beroep van UGENT wordt afgewezen als ongegrond.

2. **Belang**

- 4.4.4. UGENT werpt op dat SCHULD geen belang heeft in de zin van art. 17 en 18 Ger.W. gezien SCHULD niet aantoont dat hij de auteur is van de foto's, minstens gezien hij niet aantoont dat hij nog de auteursrechtelijke vermogensrechten heeft op de foto's.

Een procespartij die voorhoudt titularis te zijn van een subjectief belang heeft hoedanigheid en belang om een vordering te stellen, ook al wordt het recht waarop de vordering steunt, betwist. De vraag of de procespartij ook effectief titularis is van dat recht, is een vraag naar de gegrondheid van de vordering en niet naar de ontvankelijkheid ervan (Cass. 31 maart 2022, *RW* 2022-23, afl. 21, 817; Cass. 11 januari 2017, *JT* 2017, afl. 6691, 397; Cass. 26 januari 2017, *JLMB* 2017, afl. 33, 1557; Cass. 23 februari 2012, *RW* 2012-13, 1106; Cass. 11 februari 2005, *Arr.Cass.* 2005, 356; Cass. 2 april 2004, *Arr.Cass.* 2004, 597; Cass. 26 februari 2004, *Arr.Cass.* 2004, 334). Een rechtsvordering kan alleen uitgeoefend worden door een persoon die, al of niet terecht, beweert de titularis te zijn van een subjectief recht, dat miskend of geschonden werd.

De vraag of SCHULD al of niet de auteur is van de foto's en of hij al dan niet beschikt over de auteursrechtelijke vermogensrechten, betreft de grond van de zaak.

4.4.5. De eerste rechter heeft de vordering terecht ontvankelijk verklaard.

Het incidenteel beroep van UGENT wordt afgewezen als ongegrond.

B. TEN GRONDE

1. Identificatie van de 18 foto's.

4.4.6. Het hof heeft gepoogd om tot identificatie over te gaan van de foto's die het voorwerp uitmaken van de door SCHULD aan UGENT verweten inbreuken, wat werd bemoeilijkt door het gebrek aan neerlegging van een stukkenbundel door SCHULD.

Op grond van de inventaris der stukken, de inhoud van de beroepsakte van SCHULD en de twee CLIM-werkpaketten identificeert het hof de foto's als volgt:

➤ Twaalf foto's uit het CLIM-werkpakket "Mag ik Spelen?":

- 1) 'Mancala': foto van meisje dat het spel 'Mancala' speelt, met de Yucca plant op de achtergrond (stuk 4 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 1 van 'Kan er overal gespeeld worden?')
- 2) Foto van meisje dat badminton speelt met volwassene (stuk 8 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 2 'Kan er overal gespeeld worden?')
- 3) Eén foto van een touw gespannen tussen twee handen (stuk 11 zoals vermeld op inventaris Schuld). In het CLIM-werkpakket zijn er onder Bronnenkaart 3 twee foto's opgenomen van een touwfiguur.

- 4) Foto van kaarten met de joker bovenaan (stuk 14 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 4 'Kan er overal gespeeld worden?')
- 5) Foto van tarrotkaarten (stuk 17 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 4 'Kan er overal gespeeld worden?')
- 6) Foto van Gella Vandecaveye (stuk 20 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 3 'Spelen is geweldig')
- 7) Foto van mannen die schaken (stuk 23 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 4 'Spelen is geweldig')
- 8) Foto van kind dat zeeslag speelt (stuk 26 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 4 'Spelen is geweldig')
- 9) Foto van katten (stuk 29 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 1 'Is spelen ook leren?')
- 10) Foto van meisje in boom (stuk 32 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 2 'Is spelen ook leren?')
- 11) Foto van kinderen die twister spelen (stuk 34 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 2 'Is spelen ook leren?')
- 12) Foto van kinderen die korfbal spelen (stuk 37 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 2 'Wat zijn de spelregels').
- Zes foto's uit het CLIM-werkpakket 'Verhuizen? Wat is dat?':
- 13) Foto van moeder en kind (stuk 43 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 1a 'Waarheen?')
- 14) Foto helikopter en twee militairen met draagberrie (stuk 48 zoals vermeld op inventaris schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 1c 'Waarheen?')
- 15) Foto van file op Antwerpse ring (stuk 53 zoals vermeld op inventaris schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 1c 'Waarheen?')
- 16) Foto van strand Kreta (stuk 65 zoals vermeld op inventaris schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 3 'Waarheen?')
- 17) Foto van man slapend op bank (stuk 57 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 1b 'Kan een thuis verhuizen?')

18) Foto van kinderen voor woonwagen (stuk 61 zoals vermeld op inventaris Schuld en in CLIM-werkpakket: Bronnenkaart 2b ‘Kan een thuis verhuizen?’)

2. Principes

4.4.7. Alleen **de auteur** van *een werk* van letterkunde of kunst heeft het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren (art. XI.165 §1 eerste lid WER).

Voor auteursrechtelijke bescherming moet er sprake zijn van een idee, gedachte, creatie die enerzijds een objectieve en nauwkeurige uitdrukking vormt en anderzijds een originele uitdrukking vormt. **Het zijn niet de ideeën en gedachten die beschermd worden, maar wel de hieraan gegeven concrete, originele, objectieve en nauwkeurige uitdrukking vormt.** (H. VANHEES en S. GEIREGAT, *Focus op intellectuele eigendom en bedrijfsgeheimen*, in Reeks ‘Focus op het recht’, Wolters Kluwer Belgium, Mechelen, 2025, 247).

Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie veronderstelt het begrip „werk” de combinatie van twee cumulatieve elementen. Ten eerste impliceert dit begrip dat het betrokken voorwerp oorspronkelijk is, in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan. Ten tweede kunnen alleen de bestanddelen die de uitdrukking van een dergelijke intellectuele schepping zijn, als een „werk” worden aangemerkt (cf. HvJ EU van 12 september 2019, *Cofemel* C-683/17, overweging nr. 29 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat, om een voorwerp als oorspronkelijk te kunnen beschouwen, het “zowel noodzakelijk als voldoende is dat dit voorwerp een intellectuele schepping van de auteur is die **de persoonlijkheid** van deze laatste **weerspiegelt** en tot uiting komt door de **vrije en creatieve keuzes** van die auteur bij de totstandkoming ervan” (cf. HvJ 11 juni 2020, *Brompton Bicycle*, C-833/18, ECLI:EU:C:2020:461, randnr. 23 met verwijzing naar HvJ EU 12 september 2019, *Cofemel* C-683/17, EU:C:2019:721, punten 29 en 32 en aldaar aangehaalde rechtspraak.).

Zelfs als bestanddelen van een werk, die als dusdanig geen intellectuele schepping van de auteur die ze gebruikt vormen, kan de auteur door de keuze, de schikking en de combinatie van deze bestanddelen op een oorspronkelijke wijze de uitdrukking aan zijn creatieve geest geven. Aldus kan de auteur tot een resultaat komen dat een intellectuele schepping vormt. Toevoeging van een wezenlijke inhoud, kwalitatieve of esthetische criteria zijn niet relevant. (cf. Gent 7 februari 2022, *NJW* 2022, afl. 469, 36; Gent 7 november 2022, *Jaarboek Marktpraktijken* 2022, 953).

De beoordeling van de oorspronkelijkheidsvereisten dient synthetisch te gebeuren waarbij dient rekening te worden gehouden zowel met het totaalbeeld van het werk als het totaalbeeld van eventuele voorbekendheden (anterioriteit) (Antwerpen 2 oktober 2024, *A&M* 2025/3, 348).

Nieuwheid is geen criterium om een werk auteursrechtelijk te beschermen, net zo min als omvangrijk opzoekingswerk of een grote inspanning om het werk te maken. Originaliteit is evolutief. De originaliteit moet in de context van het werk beoordeeld worden op het ogenblik dat het gemaakt is. Een origineel werk is niet vanzelfsprekend. Het is ook niet banaal. (Cass. 14 december 2015, *JLMB* 2016, afl. 28, 1301).

4.4.8. Een **foto** komt in aanmerking voor auteursrechtelijke bescherming (cf. HvJ EU 1 december 2011, *Painer*, C-145/10, ECLI:EU:C:2011:798 inzake een portretfoto). De auteur van een foto kan op verschillende manieren en op verschillende momenten zijn vrije en creatieve keuzes maken. In de voorbereidende fase kan de auteur de encenering, de pose van de te fotograferen persoon of de belichting kiezen. Bij het nemen van de portretfoto kan hij de camera-instelling, de invalshoek of de gecreëerde sfeer kiezen. Bij het ontwikkelen van het cliché tot slot kan de auteur kiezen tussen diverse technieken, of in voorkomend geval software gebruiken. Met die diverse keuzes is de auteur van een foto dus in staat, zijn werk een „persoonlijke noot” te geven (cf. HvJ EU 1 december 2011, *Painer*, C-145/10, randnummers 90-93). Naarmate het werk in kwestie meer originele elementen bevat, zal de beschermingsomvang toenemen.

4.4.9. Het komt de auteur of de rechthebbende toe om invulling te geven aan de elementen die volgens hem/haar het oorspronkelijk karakter van het werk bepalen. Dit is de **stelplicht**, die in het verlengde ligt van de bewijslast van de eisende partij in toepassing van artikel 870 Ger.W. De stelplicht houdt in dat de vermeende auteur een nauwkeurige en objectieve beschrijving moet geven van zijn werk of onderdelen en de concrete elementen moet aanduiden die het oorspronkelijk karakter van het werk bepalen, in de zin dat zij de uitdrukking vormen van zijn persoonlijkheid en uitdrukking geven aan vrije en creatieve keuzes die hij heeft gemaakt. (Cass. 23 maart 2023, https://juportal.be/JUPORTAwork/ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230324.1N.5_NL.pdf; Antwerpen 23 maart 2022, *Computerr. (NL)* 2022, afl. 6, 442, nr. 17, met noot K. SCHEERLINCK en R. SCHOEFS, “Originaliteit van software en de positieve stelplicht”).

De stelplicht heeft betrekking op *de bewijslast* dat het werk voldoet aan de voorwaarden voor auteursrechtelijke bescherming onder het toepasselijke regime.

3. Is SCHULD auteur?

4.4.10. Conform artikel XI.165, §1 WER heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren.

Tussen partijen bestaat geen discussie dat foto's als werken van fotografeerkunst auteursrechtelijke bescherming kunnen genieten.

Het recht om een auteursrechtelijk beschermd werk te reproduceren en mee te delen aan het publiek behoort tot de vermogensrechten van de auteur of de auteursrechthebbende.

4.4.11. UGENT werpt op dat SCHULD niet aantoont dat hij de fotograaf is van de 18 foto's, zodat hij niet aantoont dat hij auteur is.

De oorspronkelijke auteursrechthebbende is de natuurlijke persoon die het werk heeft gecreëerd (cf. art. XI.170, lid 1 WER).

De eerste rechter oordeelde dat voldoende is aangetoond dat SCHULD alle 18 foto's heeft gemaakt gelet op:

- de voorgelegde metadata van deze foto's die (telkens) zijn eigen naam vermelden bij 'bronvermeldingregel' (cf. stukken 5, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, 33, 35, 38, 44, 49, 54, 58, 62 en 66 Schuld zoals vermeld op de inventaris),
- de bevestiging doordat diezelfde foto's blijken opgenomen te zijn in de (oorspronkelijke) papieren versies van de bewuste CLIM-handleidingen én de vermelding van de naam van SCHULD (zij het dan als "Persagentschap Peter-Vincent Schuld" samen met nog twee andere, met name "Foto Belga" en "Ima Pictures") bij de (herkomst van) de foto's in het colofon van de beide papieren uitgaven (cf. stukken 2-3 Ugent).

UGENT stelt dat de zogenaamde 'metadata' schermafbeeldingen zijn van de eigenschappen van jpg-bestanden waarin de 18 foto's zijn opgeslagen, welke schermafbeeldingen door eenieder kunnen gemaakt of aangepast worden.

Het hof merkt vooreerst op dat zij geen kennis kan nemen van de door SCHULD voorgelegde "metadata" gezien er geen stukken werden neergelegd door SCHULD. Het blijkt echter uit het vonnis a quo en de conclusie van UGENT dat SCHULD schermafbeeldingen voorlegde van 'XMP-bestanden' met 'bronvermeldinggegevens'. UGENT werpt op dat deze gegevens kunnen gewijzigd worden, met verwijzing naar een uitleg door Adobe (stuk 6 Ugent).

Conform art. 8.4, lid 1 NBW moet hij die meent een ander in rechte te kunnen aanspreken, de rechtshandelingen of feiten bewijzen die daaraan ten grondslag liggen. Krachtens artikel 870 Ger.W. moet iedere partij het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert. Behalve in de gevallen waarin de wet anders bepaalt, moet het bewijs geleverd worden met een redelijke mate van zekerheid (art. 8.5 NBW). Daarenboven kan de rechter het bewijs bij vermoeden aannemen indien het vermoeden berust op één ernstige en precieze aanwijzing of op meerdere met elkaar overeenstemmende, ernstige en precieze aanwijzingen (artikel 1353 oud BW/art. 8.29 NBW). Het bewijs van auteurschap kan als rechtsfeit met alle middelen van recht worden bewezen.

De rechter kan enkel een vermoeden aannemen indien het op één of meer ernstige en precieze aanwijzingen berust. Voor zover het vermoeden op meerdere aanwijzingen steunt, moeten ze met elkaar overeenstemmend zijn. De rechter mag een vermoeden aannemen op grond van een geheel van elementen die samengenomen ernstige en precieze aanwijzingen vormen, hoewel ze elk op zich onvoldoende zijn. (vgl. B. VANLERBERGHE, "De bewijsmiddelen", in VANSWEEVELT en B. WEYTS (ed.), *Handboek Verbintenissenrecht*, (tweede editie), Brussel, Intersentia, 2023, p.1245, nr. 1656-1657)

4.4.12. Het hof sluit zich aan bij het standpunt van UGENT dat de schermafbeeldingen met de eigenschappen van de jpg-bestanden *op zich* niet met zekerheid aantonen dat de foto's in kwestie daadwerkelijk door SCHULD werden gemaakt. De schermafbeeldingen tonen aan dat SCHULD in het bezit was van de foto's. Niettegenstaande de eigenschappen van de jpg-bestanden konden gewijzigd worden, kunnen deze stukken wel als een feitelijk vermoeden beschouwd worden.

Verder staat het vast dat Uitgeverij De Boeck in de twee werkpakketten foto's heeft opgenomen die door SCHULD werden gemaakt. Dit wordt door UGENT niet betwist en wordt bevestigd door de vermelding in de twee werkpakketten dat de foto's afkomstig zijn van "*Persagentschap Peter-Vincent Schuld, Foto Belga, Ima Pictures Genk*". Bij de respectievelijke foto's werd in de werkpakketten niet vermeld van welke voormelde (rechts)personen de foto's afkomstig waren, maar SCHULD heeft aangeduid welke foto's door hem zouden gemaakt zijn. Van de respectievelijke foto's worden schermafbeeldingen van jpg-bestanden voorgelegd. SCHULD heeft niet alle foto's aangemerkt als zijnde door hem gemaakt.

Het hof neemt voormelde overeenstemmende bewijzen in aanmerking als voldoende bewijs dat SCHULD de auteur is van de 18 foto's.

4. Is SCHULD auteursrechthebbende van de kwestieuze vermogensrechten?

4.4.13. UGENT wierp op dat SCHULD niet meer de rechtmatige houder was van de auteursrechtelijke vermogensrechten die hem toelaten om een schadevergoeding te vorderen wegens inbreuk op deze rechten.

Uitgeverij De Boeck verwees onder meer naar Persagentschap Peter-Vincent Schuld als auteur(srechthebbende). UGENT verwijst naar de vermelding:

© 2007 Uitgeverij De Boeck nv, Antwerpen
Verantwoordelijke uitgever: Uitgeverij De Boeck nv, Lamorinièrestraat 31-37, 2018
Antwerpen

Alle rechten voorbehouden. Behoudens de uitdrukkelijk bij wet bepaalde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever.

UGENT weerhoudt deze vermelding als wettelijk vermoeden conform art. XI.170, lid 2 WER dat Uitgeverij De Boeck alle auteursrechtelijke vermogensrechten heeft op de uitgaven, zodat SCHULD het tegenbewijs moet leveren, wat hij niet doet.

De eerste rechter oordeelde dat SCHULD op de foto's geen (vermogens)rechten als auteur meer kan laten gelden omdat er moet van uitgegaan worden, bij gebrek aan enig tegenbewijs door SCHULD, dat het desbetreffende auteursrecht (minstens) sinds het tijdstip van de oorspronkelijke (papieren) uitgaven uit 2007 en dus ook in de jaren 2016 tot en met 2020, zijnde de periode waarin de thans aan UGENT verweten online-publicaties blijken te hebben plaatsgevonden, niet (meer) in het bezit van SCHULD was/is.

4.4.14. Art.XI.170, lid 2 WER bepaalt: *“Tenzij het tegendeel is bewezen, wordt eenieder als auteur aangemerkt wiens naam of letterwoord waarmee hij te identificeren is als dusdanig op het werk, op een reproductie van het werk, of bij een mededeling aan het publiek ervan wordt vermeld.”*.

Art.XI.170, lid 2 WER heeft betrekking op de afgeleide auteur, zijnde iedere derde aan wie de vermogensrechten geheel of gedeeltelijk werden overgedragen en creëert een wettelijk titulariteitsvermoeden.

Zolang de identiteit van de *oorspronkelijke auteur* onbekend blijft, kan de *afgeleide auteur* zich ten aanzien van derden op het titulariteitsvermoeden beroepen om diens auteurschap te bewijzen. De toepassing van art.XI.170, lid 2 WER impliceert dat de oorspronkelijke auteur niet a priori bekend mag zijn. Zodra duidelijk is welke natuurlijke persoon het werk creëerde, is een beroep op het wettelijk vermoeden uitgesloten en de beweerde afgeleide auteur moet dan via andere bewijsmiddelen aantonen dat de rechten aan hem werden overgedragen. Overeenkomsten met

betrekking tot de overdracht van auteursrechten zijn onderworpen aan het gemeenrechtelijke verbintenissenrecht. Wanneer de afgeleide auteur de overdracht moet bewijzen ten aanzien van de oorspronkelijke auteur zelf, gelden de bewijsregels voor auteursovereenkomsten zoals bepaald in art.XI.167 WER: het bewijs van de overdracht via een auteursovereenkomst ten aanzien van de oorspronkelijke auteur moet schriftelijk, uitdrukkelijk en nauwkeurig gebeuren.

In casu vordert SCHULD als auteur een vergoeding lastens UGENT, zijnde een derde ten aanzien van de overeenkomst die tussen SCHULD en Uitgeverij De Boeck werd gesloten. UGENT dient niet conform art. XI.167, §1, lid 2 WER het bewijs te leveren van de overdracht van het auteursrecht aan Uitgeverij De Boeck als afgeleide auteur gezien UGENT een derde is bij deze overeenkomst. SCHULD beroept zich ten onrechte op de toepassing van art. XI.167 WER.

UGENT kan zich evenwel niet beroepen op het wettelijk vermoeden zoals bepaald in art. XI.170, lid 2 WER gezien de auteur bekend is. Verder is UGENT niet de afgeleide auteur, maar wel Uitgeverij De Boeck.

4.4.15. UGENT werpt wel terecht op dat zij overeenkomstig artikel 8.14, lid 1 BW als derde het bewijs van een rechtshandeling kan leveren met alle bewijsmiddelen, waaronder feitelijke vermoedens in de zin van art. 8.29 NBW.

De hoger aangehaalde vermeldingen in de twee werkpakketten maken een feitelijk vermoeden uit dat SCHULD of 'Persagentschap Peter-Vincent Schuld' vermogensrechten heeft overgedragen aan Uitgeverij De Boeck.

De eerste rechter overwoog:

- Vermogensrechten zijn roerende rechten die vatbaar zijn voor gehele of gedeeltelijke overdracht (cf. art. 167, §1 WER),
- De foto's van SCHULD werden niet als dusdanig (rechtstreeks en afzonderlijk) gereproduceerd en gepubliceerd, maar uitsluitend omdat zij waren opgenomen in twee CLIM-werken, die blijkbaar door de Vakgroep Taalkunde van UGENT werden *gescand* en vervolgens als zodanig (online) ter beschikking gesteld via de eigen website www.diversiteitenleren.be.
- De bewuste CLIM-handleidingen blijken *voordien reeds in een papieren versie uitgegeven* te zijn geweest, meer bepaald in 2007 door de (toenmalige) Uitgeverij De Boeck (cf. stukken 2 en 3 UGent).
- Volgens de eigen verklaring van SCHULD zou hij zijn rechten op de bedoelde foto's aan deze laatste (of haar rechtsvoorganger, de voormalige Uitgeverij De Sikkell) nooit hebben *overgedragen*, maar *wél slechts een licentie* (en dus toelating) hebben gegeven om deze foto's te gebruiken in voormelde (en/of andere?) door haar/hen uitgegeven drukwerken, doch in ieder geval niet om

diezelfde foto's ook online (versta: via een website) te reproduceren en publiek te maken.

- SCHULD houdt voor dat géén schriftelijke overeenkomst zou gesloten zijn, maar die bewering is volkomen gratis en, mede gelet op het feit dat in zulke gevallen precies het tegendeel gebruikelijk is, ook allesbehalve geloofwaardig gezien SCHULD zelf verklaart dat de foto's werden geleverd onder de algemene voorwaarden die aan de Sikkel, nadien De Boeck kenbaar zijn gemaakt en geaccepteerd.
- Niettegenstaande de (terechte) vraag van UGENT om klaarheid te scheppen over de precieze condities van zijn (toenmalige) rechtsverhouding met de voornoemde Uitgeverij De Boeck (of haar rechtsvoorganger), in het bijzonder (precies) door het overleggen van de desbetreffende (licentie-of andere) contracten (cf. briefwisseling raadsman UGENT – stukken 72 en 74 UGent en verzoek in conclusies), heeft SCHULD daaraan kennelijk nooit vrijwillig gevolg willen geven, maar hij beperkte zich tot de bewering dat er geen schriftelijk contract zou gesloten zijn.
- In de gegeven omstandigheden is het geenszins uitgesloten dat SCHULD destijds wél al zijn auteursrechten op de (minstens voor een deel aldus beschermde) foto's in kwestie heeft overgedragen aan de eerdergenoemde uitgeverijen en dit in veel ruimere mate dan hij de zaken thans tracht voor te stellen, m.a.w. ook met (de toelating voor) reproductie en publicatie via andere kanalen dan (louter) papieren drukwerk, inclusief digitale (lees: online). In ieder geval was/is het aan SCHULD om daarover de nodige klaarheid te scheppen, wat hij heeft nagelaten te doen.

De voormelde overwegingen door de eerste rechter worden door het hof weerhouden als overeenstemmende feitelijke vermoedens dat SCHULD de vermogensrechten heeft overgedragen aan Uitgeverij De Boeck, dit tevens voor wat betreft de online publicatie van het papieren drukwerk.

Uit de overwegingen van de eerste rechter blijkt tevens dat SCHULD gehouden was om mee te werken aan de bewijsvoering, zoals bepaald in art. 8.4, lid 3 NBW.

Het hof kan uit de weigering van een partij om gepaste medewerking te verlenen een feitelijk vermoeden in de zin van artikel 1353 oud BW, thans art. 8.29 NBW, afleiden (A. DE BOECK en H. GEENS, "De bewijsmiddelen en hun hiërarchie, de bewijslastverdeling en de inpassing van e-commerce anno 2008: geruisloze overgang van oud naar nieuw?", in A. DE BOECK, S. STIJNS en R. VAN RANSBEECK (eds.), *Het vermogensrechtelijk bewijsrecht vandaag en morgen*, Brugge, Die Keure, 2009, 85-89; S. RUTTEN, "Beginselen van behoorlijke bedrijfsvoering in het burgerlijk proces – Enkele aandachtspunten", in A. DE BOECK, S. STIJNS en R. VAN RANSBEECK (eds.), *Het vermogensrechtelijk bewijsrecht vandaag en morgen*, Brugge, Die Keure, 2009, 37),

waarbij de niet-medewerking kan gekwalificeerd worden als gewichtig, bepaald en overeenstemmend vermoeden (Cass. 17 december 1998, R.W. 1998-1999, 1144).

Verder rust op SCHULD als oorspronkelijke eisende partij de bewijslast om de auteursrechtelijke inbreuk aan te tonen. Overeenkomstig artikel 8.4, lid 1 en 2 NBW moet hij die meent een ander in rechte aan te kunnen spreken, de rechtshandelingen of feiten bewijzen die daaraan ten grondslag liggen en moet hij die beweert bevrijd te zijn, de rechtshandelingen of feiten bewijzen die zijn bewering ondersteunen. Alle partijen zijn gehouden om mee te werken aan de bewijsvoering (cf. art. 8.6, lid 1 NBW).

Op grond van artikel 8.5 NBW moet het bewijs, behalve in de gevallen waar de wet anders bepaalt, worden geleverd met een redelijke mate van zekerheid. Artikel 8.6 NBW preciseert dat een partij die de bewijslast draagt van een positief feit waarbij het vanwege de aard zelf van het te bewijzen feit niet mogelijk of redelijk is om een zeker bewijs te verlangen, genoeg kan nemen met het aantonen van de waarschijnlijkheid van dat feit.

Conform art. 8.4, lid 4 NBW wordt, in geval van twijfel, hij die de door hem beweerde rechtshandelingen of feiten moet bewijzen, in het ongelijk gesteld, tenzij de wet anders bepaald.

4.4.16. SCHULD erkent dat hij aan Uitgeverij De Boeck een licentie heeft toegekend voor het gebruik van de 18 foto's maar hij werpt op dat deze *toelating beperkt* was tot de reproductie in de twee papieren versies van de CLIM-werkpakketten en dat er geen toelating werd verleend voor online publicatie van de papieren versie.

In graad van beroep verwijst SCHULD voor het eerst naar drie facturen die aan Uitgeverij De Boeck werden overgemaakt met betrekking tot de desbetreffende foto's, waaruit overduidelijk zou blijken dat SCHULD de éénmalige reproductierechten heeft overgedragen aan Uitgeverij De Boeck en dit specifiek voor de educatieve uitgave.

UGENT werpt op dat:

- de facturen verwijzen naar een losbladige educatieve uitgave terwijl de CLIM-werkpakketten géén losbladige uitgaven zijn, zodat deze facturen waarschijnlijk betrekking hebben op een andere uitgave van Uitgeverij De Boeck,
- de twee CLIM-uitgaven pas in 2007 werden uitgegeven door UGENT zodat zij vermoedt dat er in tussentijd andere afspraken zijn gemaakt tussen SCHULD en Uitgeverij De Boeck op grond waarvan hij zijn rechten heeft overgedragen,

reden waarom Uitgeverij De Boeck zich in de colofon als auteursrechthebbende voorstelde,

- UGENT moeite heeft gedaan om Uitgeverij Van In te contacteren in de hoop dat er nog een archief van Uitgeverij De Boeck aanwezig zou zijn, maar zij liet weten over geen documenten of informatie te beschikken (cf. stuk 7 UGent).

SCHULD verwijst naar de stukken 79, 80 en 81 zoals vermeld op de inventaris, zijnde een factuur van 23 september 2006, van 8 september 2006 en van 29 juli 2006. SCHULD heeft geen stukken neergelegd, zodat het hof geen kennis kan nemen van de facturen. Uit de inhoud van de beroepsakte en de conclusies van UGENT blijkt dat op de facturen werd verwezen naar een losbladige uitgave, terwijl er in casu sprake is van een gebonden uitgave. Het is evenmin aangetoond dat uit de facturen met zekerheid kan afgeleid worden welke foto's precies het voorwerp waren van de respectievelijke facturen en van de beweerde toekenning van éénmalige reproductierechten.

Bij gebrek aan voorlegging van de facturen kan het hof evenmin toetsen of uit de facturen duidelijk de omvang blijkt van de toegekende reproductierechten. SCHULD erkent immers dat hij aan Uitgeverij De Boeck rechten heeft toegekend om de foto's te gebruiken in de twee CLIM-werkpaketten. De door SCHULD aan UGENT verweten inbreuk betreft het online publiceren van deze twee CLIM-werkpaketten. Deze online ter beschikking stelling betrof een scan van de papieren versie.

Het komt toe aan SCHULD om aan te tonen dat het online plaatsen van de gescande papieren versie van de CLIM-werkpaketten en aldus van de erin opgenomen foto's, een inbreuk uitmaakt op het auteursrecht. Dit impliceert dat ook op SCHULD een bewijslast rust, met name van *de omvang van de toegekende rechten*. UGENT stelt terecht dat, indien SCHULD stelt dat aan Uitgeverij De Boeck het éénmalig recht tot openbaarmaking op zijn foto's werd toegekend, het niet uitgesloten is dat dit impliceerde dat Uitgeverij De Boeck alle openbaarmakingshandelingen mocht stellen die betrekking hebben op de CLIM-uitgaven, waaronder niet alleen het verspreiden van de papieren uitgave van het boek maar ook de digitale verspreiding ervan.

Uitgeverij De Boeck vermeldde in de CLIM-werkpaketten dat haar voorafgaande en schriftelijke toestemming vereist was om de uitgaven te verveelvoudigen, op te slaan in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar te maken. Deze vermelding wijst op een meer uitgebreide toekenning van rechten dan een éénmalig reproductierecht.

UGENT heeft gepoogd om stukken te verkrijgen wat betreft de omvang van de aan Uitgeverij De Boeck toegekende rechten (cf. stuk 7 UGent). SCHULD was medecontractant van Uitgeverij De Boeck en is het best geplaatst om de overeenkomst of de stukken waaruit de contractuele afspraken blijken voor te

leggen. De met Uitgeverij De Boeck gesloten overeenkomst maakt geen positief feit uit waarvan het vanwege de aard zelf van het te bewijzen feit niet mogelijk of niet redelijk is om een zeker bewijs te verlangen, in de zin van artikel 8.6, lid 1 NBW, zodat het niet volstaat om de waarschijnlijkheid aan te tonen. Krachtens artikel 8.5 NBW moet SCHULD het bewijs van zijn bewering leveren met een redelijke mate van zekerheid. Dit is in casu niet het geval.

UGENT toont anderzijds aan dat er overeenstemmende feitelijke vermoedens zijn waaruit kan afgeleid worden dat de aan Uitgeverij De Boeck toegekende rechten tevens het recht op online publicatie van de gescande versie van de twee CLIM-paketten inhield.

- 4.4.17. Hogere uiteenzetting noopt tot de conclusie dat SCHULD geen auteursrechtelijke inbreuk aantoot in hoofde van UGENT.

De bovenstaande motivering brengt met zich dat alle overige middelen geen verder onderzoek vergen.

5. Auteursrechtelijke bescherming van de foto's?

- 4.4.18. SCHULD tekende hoofdberoep aan tegen de beslissing van de eerste rechter dat niet alle foto's auteursrechtelijke bescherming genoten. UGENT tekende incidenteel beroep aan tegen de beslissing dat de eerste rechter foto's weerhield die auteursrechtelijke bescherming genoten.

Gelet op het hoofd- en incidenteel beroep is het hof gehouden tot beoordeling, niettegenstaande de vordering van SCHULD reeds op een andere grond werd afgewezen als ongegrond zoals tevens weerhouden door de eerste rechter (zij het deels op andere gronden).

De eerste rechter oordeelde inzake de auteursrechtelijke bescherming van de 18 foto's:

“Tóch sluit de rechtbank niet uit dat alvast sommige van de betrokken foto's wel degelijk kunnen worden beschouwd als zijnde (voldoende) oorspronkelijk in de hierboven bedoelde zin (zie i.h.b. stukken 14, 17, 20 en 32 eiser). Voor andere van deze foto's lijkt zulks dan weer niet het geval te zijn, nu zij hun waarde of betekenis uitsluitend ontleen aan wat erop afgebeeld staat - en bijgevolg dermate banaal zijn dat zij hoegenaamd géén blijk geven van welke creatieve keuzes dan ook noch van enige "persoonlijke noot" van de maker ervan (zie stukken 8, 11, 26, 29, 37, 53, 61 en 65 eiser). Daarnaast is er nog een derde groep van foto's, waarbij het al dan niet origineel karakter niet bij voorbaat uitgesloten, maar wel voor discussie vatbaar is (zie stukken 4, 23, 34, 43, 48 en 57 eiser).”

De eerste rechter achtte het aangetoond dat vier van de achttien foto's voor bescherming in aanmerking kwamen. Volgens hogere identificatie van de foto's betreft dit: de speelkaarten (foto 4), de tarrotkaarten (foto 5), Gella Vandecaveye (foto 6) en het meisje in de boom (foto 10). Acht foto's werden niet weerhouden (foto 2, 3, 8, 9, 12, 15, 18, 16) en zes foto's waren voor discussie vatbaar (foto 1, 7, 11, 13, 14, 17), wat impliceert dat de eerste rechter oordeelde dat de originaliteit niet op afdoende wijze werd aangetoond.

4.4.19. SCHULD verwijst naar de karakteristieke invalshoek die hij hanteert, namelijk de 'kleine of gekende V-hoek' en hij verwijst naar de persoonlijke duiding per foto (cf. p.14 tot p.31 en p. 35 tot 78 beroepsakte).

Het gebruik van de 'V-hoek' maakt een techniek uit die wordt toegepast in de fotografie. Het gebruik van deze techniek geeft op zichzelf geen blijk van originaliteit.

Verder houdt elke genomen foto met menselijke tussenkomst in mindere of meerdere mate een keuze in. Van belang is na te gaan of deze keuze vrij en creatief is en de persoonlijkheid van de auteur weerspiegelt.

Het hof dient te concluderen dat SCHULD niet voldoet aan de op hem rustende stelplicht.

Bij de argumentatie per foto inzake de originaliteit wordt voornamelijk uiteengezet wat de achterliggende idee was en welke duiding hij als fotograaf wou geven. Zoals hoger uiteengezet, beschermt het auteursrecht geen ideeën of gedachten maar wel de uitdrukingsvorm die hieraan wordt gegeven. SCHULD reikt geen concrete gegevens aan per foto van de vrije en creatieve keuzes die werden gemaakt, respectievelijk in de voorbereidende fase, bij het maken van de foto en desgevallend tijdens de bewerkingsfase (zie hoger – cf. HvJ arrest *Painer*).

UGENT legt foto's voor die gelijkaardig zijn aan bepaalde foto's die door andere fotografen werden gemaakt (cf. foto's van speelkaarten, van tarrotkaarten, van strand Kreta, van een touwbeeld tussen twee handen, van een file). SCHULD toont niet op afdoende wijze aan welke vrije en creatieve keuzes hij heeft gemaakt die zijn persoonlijkheid weerspiegelen waardoor hij tot een ander resultaat is gekomen dan een andere fotograaf in dezelfde omstandigheden.

SCHULD benadrukt de waarde van zijn journalistiek werk, dit tevens op maatschappelijk vlak en wat betreft een 'journalistiek auteursrecht'. Het volstaat niet dat de foto's kwalitatief zijn en sterke persfoto's uitmaken, net zoals het feit dat de foto's werden gemaakt in het kader van zijn activiteiten als journalist en dat elke foto gepaard gaat met een idee of boodschap. Het is niet omdat aan bepaalde foto's geen

auteursrechtelijke bescherming toekomt dat het werk van de fotograaf geen erkenning verdient op basis van zijn kennis, kunde, beschikbaarheid over professionele apparatuur, zijn engagement en aanwezigheid bij maatschappelijk belangrijke gebeurtenissen, e.d.m.

Het hof is van oordeel dat SCHULD voor elke foto afzonderlijk niet op voldoende wijze aantoont welke de vrije en creatieve keuzes zouden zijn die zijn persoonlijkheid weerspiegelen. Zonder vaststelling hiervan kan geen originaliteit worden weerhouden zodat er niet op rechtsgeldige wijze tot het bestaan van auteursrechtelijke bescherming kan worden besloten.

Het incidenteel beroep van UGENT is wat betreft dit onderdeel gegrond. De vordering werd evenwel reeds op andere gronden afgewezen.

- 4.4.20. De bovenstaande motivering brengt met zich dat alle overige (desgevallend ondergeschikte) middelen geen verder onderzoek vergen.

5. GERECHTSKOSTEN

- 5.1. De eerste rechter heeft beslist om de gerechtskosten om te slaan *“Vermits in de huidige zaak zowel de eiser (i.h.b. wat alle excepties betreft en ook deels ten gronde) als de verweerster (finaal ten gronde) onderscheidenlijk omtrent enig geschilpunt in het ongelijk zijn gesteld (zie hoger), ...”*.

SCHULD werd veroordeeld tot betaling van 4/5^e en UGENT tot betaling van 1/5^e. Het verzoek van UGENT tot toekenning van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding werd afgewezen als ongegrond.

UGENT stelt incidenteel beroep in daar de vordering van SCHULD integraal werd afgewezen, zodat hij alleen als de in het ongelijk gestelde partij dient beschouwd te worden.

Uit artikel 1017, vierde lid Ger.W. volgt dat de rechter de gedingkosten kan omslaan telkens wanneer de partijen *over en weer in enig geschilpunt* worden afgewezen. Voor de toepassing van deze bepaling is derhalve niet vereist dat de partijen wederzijdse vorderingen hebben gesteld. Het onderdeel dat van een andere rechtsopvatting uitgaat, faalt naar recht (Cass. 19 januari 2012, A.R. F.10.0142.N; Cass. 23 november 2012, P & B 2013, 1).

UGENT had in eerste aanleg de exceptie van borgstelling opgeworpen en deze exceptie werd bij tussenvonnis van 9 september 2024 afgewezen als ongegrond. De beslissing over de gerechtskosten werd aangehouden. De eerste rechter heeft bij zijn

beoordeling over de gerechtskosten rekening gehouden met de afwijzing van deze exceptie. UGENT werpt ten onrechte op dat zij niet (deels) als de in het ongelijk gestelde partij kan beschouwd worden.

Verder werd UGENT ook betreffende bepaalde geschilpunten in het ongelijk gesteld: de exceptie van nietigheid van de dagvaarding, de exceptie van verjaring van de vordering en het verzoek om de vordering ontoelaatbaar te verklaren, werden afgewezen als ongegrond.

- 5.2. UGENT tekent tevens incidenteel beroep aan tegen de beslissing van de eerste rechter om geen verhoogde rechtsplegingsvergoeding toe te kennen.

UGENT werpt op dat SCHULD op een volstrekt roekeloze wijze vorderingen stelt die manifest buitensporig zijn en die de UGENT noodzaken om advocatenkosten te maken die niet gedekt zijn door de rechtsplegingsvergoeding.

Het hof onderschrijft het standpunt van de eerste rechter dat er geen sprake is van een kennelijk onredelijke situatie.

Het criterium van het kennelijk onredelijk karakter van de situatie dient restrictief benaderd te worden. Dat de vordering van SCHULD werd afgewezen, houdt geen kennelijk onredelijke situatie in maar is een logische resultante van het procesrisico, zijnde de mogelijkheid een eis die voor de rechter wordt gebracht, afgewezen te zien.

Dat SCHULD een buitensporige schadevergoeding zou eisen, impliceert evenmin dat er sprake is van een kennelijk onredelijke situatie. De hoogte van de rechtsplegingsvergoeding wordt bepaald op basis van het gevorderd bedrag. Het afwijzen van dergelijke vordering resulteert in de toekenning van een hogere basis rechtsplegingsvergoeding.

Het incidenteel beroep wordt afgewezen als ongegrond. De eerste rechter heeft correct geoordeeld over de gerechtskosten van de procedure in eerste aanleg.

- 5.3. In toepassing van de artikelen 1017, 1022 en 1042 van het Gerechtelijk Wetboek wordt SCHULD, als in het ongelijk gestelde partij in graad van beroep, verwezen in de gerechtskosten.

UGENT vordert in graad van beroep de toekenning van de maximale rechtsplegingsvergoeding wegens de kennelijk onredelijke situatie.

Het hof verwijst naar hogere uiteenzetting. UGENT toont niet aan dat het aantekenen van hoger beroep kennelijk onredelijk was. SCHULD heeft hoger beroep aangetekend en heeft de grieven op duidelijke wijze uiteengezet. SCHULD heeft in

graad van beroep bijkomende stukken neergelegd. UGENT heeft in graad van beroep één conclusie neergelegd gezien de conclusie die namens SCHULD werd neergelegd niet werd overgemaakt aan UGENT en uit de debatten werd geweerd.

UGENT heeft recht op betaling van de basisrechtsplegingsvergoeding. SCHULD vorderde de veroordeling tot betaling van een bedrag van 94.350,00 euro, meer 25.000,00 euro advocatenkosten. UGENT heeft recht op een basis rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 7.848,84 euro.

SCHULD wordt veroordeeld tot de reeds door hem betaalde bijdrage van 26,00 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

De kosten moeten niet begroot worden aan de zijde van SCHULD want zij blijven hem eigen.

- 5.4. SCHULD moet – na uitnodiging – ook de rolrechten van 400,00 euro betalen aan de Belgische Staat, FOD Financiën.

6. DE BESLISSING

HET HOF,

- Weert de namens SCHULD op 8 december 2025 neergelegde conclusies en nieuwe stuk uit het debat.
- Verklaart het hoofdberoep door Peter Vincent SCHULD toelaatbaar maar ongegrond.
- Verklaart het incidenteel beroep door de UNIVERSITEIT GENT toelaatbaar en in de navolgende mate beperkt gegrond.

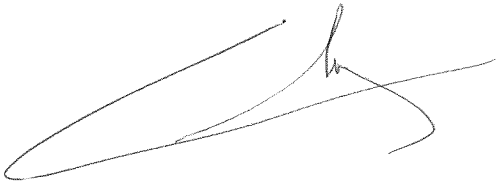
Dienvolgens **hervormt** zeer beperkt het bestreden eindvonnis van 28 april 2025 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent met rolnummer 24/1296/A wat betreft de beslissing dat auteursrechtelijke bescherming kan worden toegekend aan de foto's geïdentificeerd onder foto 4, 5, 6 en 10 en zegt voor recht dat Peter-Vincent SCHULD niet voldoet aan de op hem rustende stelplicht dat aan deze foto's auteursrechtelijke bescherming toekomt.

- **Bevestigt** voor het overige het bestreden eindvonnis van 28 april 2025 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent met rolnummer 24/1296/A, zij het deels op andere gronden.

- Veroordeelt Peter-Vincent SCHULD tot de kosten van het geding in hoger beroep, aan zijn zijde niet nader cijfermatig begroot nu hij deze kosten, met inbegrip van de bij de neerlegging van het verzoekschrift reeds vereffende bijdrage van 26,00 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, zelf dient te dragen en begroot aan de zijde van de UNIVERSITEIT GENT op 7.848,84 euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep.
- Veroordeelt Peter-Vincent SCHULD tot betaling van de rolrechten hoger beroep van 400,00 euro aan de Belgische Staat, FOD Financiën, die instaat voor de inning ervan.

Aldus gewezen door de zevende *bis* kamer van het hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken samengesteld uit Silvie Van de putte raadsheer, waarnemend kamervoorzitter, bijgestaan door Kurt Goossens, griffier, en uitgesproken door de waarnemend kamervoorzitter in openbare zitting op maandag **16 maart 2026**.

Kurt Goossens

S. Van de putte

